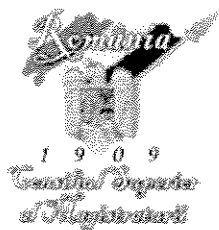

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂRE nr. 819

din 7 noiembrie 2012

Cu rezoluția nr. 2533/IJ/1956/DIJ/2012, Inspecția Judiciară – Direcția de inspecție judiciară pentru judecători a sesizat Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii pentru a se stabili dacă domnul judecător Stoica Ion a încălcat dispozițiile art. 11 alin. 2 și 3, art. 17 și art. 18 alin. 1 și 2 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/24.08.2005.

Analizând rezoluția 2533/IJ/1956/DIJ/2012, punctul de vedere formulat de către domnul judecător Stoica Ion și văzând înscrisurile atașate, Secția pentru judecători reține următoarele:

Prin sesizarea înregistrată inițial la Tribunalul Dâmbovița la data de 25.04.2012 și ulterior pe rolul Inspecției Judiciare, sub nr. 2533/IJ/1956/DIJ/29.06.2012, petenta – președintele Judecătoriei a semnalat aspecte vizând conduita necorespunzătoare a judecătorului Stoica Ion din cadrul Tribunalului Dâmbovița și a solicitat să fie luate măsurile legale corespunzătoare.

În cuprinsul sesizării, petenta a arătat că a fost contactată telefonic, în mai multe rânduri, de către domnul judecător Stoica Ion pentru a se prezenta la data de 11.04.2012, ora 9,00 la Tribunalul Dâmbovița, în vederea comunicării fișelor de evaluare ale colegilor

judecători din cadrul Judecătoriei După ce a primit propria fișă de evaluare de la președintele instanței, a mers în biroul domnului judecător Stoica Ion, membru în Comisia de evaluare constituită la nivelul instanței, pentru a intra în posesia fișelor de evaluare, unde a fost chestionată cu privire la calificativul acordat.

Doamna judecător a apreciat că faptele domnului judecător Stoica Ion se încadrează în prevederile:

- art. 99 lit. a din Legea nr. 303/2004 cu modificările și completările ulterioare, pentru fapta din luna decembrie 2011, respectiv pentru declinarea calității de judecător în fața angajaților cofetăriei, cu scopul de a-și rezolva problema personală ce nu avea legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, urmărind doar intimidarea angajaților, fapt ce afectează prestigiul justiției în societate;

- art. 99 lit. c din Legea nr. 303/2004, constând în atitudinea pe care a avut-o față

- art. 22 alin. 1 și 2 din Hotărârea nr. 144/2005 (Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor), constând în lipsa de respect și bună credință manifestată de domnul judecător Stoica Ion la adresa sa și exprimarea părerilor cu privire la probitatea sa profesională și morală, atât cu ocazia incidentului din luna aprilie, cât și în cuprinsul susținerilor sale.

Inspecția Judiciară a efectuat verificări ca urmare a sesizării petentei.

Prin rezoluția nr. 2533/IJ/1956/DIJ/2012, Inspecția Judiciară – Direcția de inspecție judiciară pentru judecători a dispus clasarea sesizării formulate de petenta sub aspectul săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a și c din Legea 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată prin Legea nr. 24/2012, de către domnul judecător Stoica Ion din cadrul Tribunalului Dâmbovița și sesizarea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii pentru a se stabili dacă domnul judecător Stoica Ion a încălcat dispozițiile art. 11 alin. 2 și 3, art. 17 și art. 18 alin. 1 și 2 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/24.08.2005.

La data de 18 octombrie 2012 domnul Stoica Ion, judecător în cadrul Tribunalului Dâmbovița, a depus un punct de vedere, solicitând respingerea sesizării petentei, ca nefondată, deoarece faptele redată nu constituie indicii ale încălcării Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor

Domnul Stoica Ion a învederat faptul că art. 11 alin. 2 din Codul deontologic nu are nicio legătură cu telefonul ori cu discuția sa cu petenta, deoarece textul face referire la intervenția ori imixtiunea unui judecător în activitatea altui judecător pentru soluționarea unor cereri în interes personal ori în interesul familiei sale.

Cu privire la art. 17 din Codul Deontologic, domnul Stoica Ion a învederat că a manifestat respect pentru valorile și spiritul de echipă, a avut întotdeauna o conduită demnă, potrivită normelor deontologice, îndeplinindu-și ireproșabil sarcinile profesionale, fără a afecta vreodată demnitatea sa ori pe cea a colegilor săi.

De asemenea, domnul Stoica Ion a arătat că nu a încălcat, prin comportamentul său, dispozițiile art. 18 alin. 1 și 2 din Codul deontologic, deoarece solicitarea sa de a discuta cu _____ în scopul primirii unor scuze pentru eroarea produsă cu ocazia achiziționării unui produs nu aduce atingere obligației de rezervă și discreție a judecătorilor. De altfel, nu a depășit limitele acestei obligații de rezervă nici prin exprimarea unor puncte de vedere în ședințele Colegiului de conducere al instanței din datele de 14 iunie 2011 și 5 octombrie 2011. Intervențiile sale, prezentate în raportul Inspecției Judiciare sunt scoase din context și sunt prezentate în mod trunchiat, fără a se arăta că acestea au constituit un răspuns la afirmațiile făcute de alți colegi din cadrul instanței și fără a se evidenția accentul pe care l-a pus întotdeauna pe muncă, seriozitate și conștiinciozitate în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Analizând actele atașate prezentei sesizări, Secția pentru judecatori reține următoarea situație de fapt:

Petenta _____ îndeplinește funcția de președinte al Judecătoriei _____ fiind numită prin Hotărârea nr. 1386/2010 a Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii, pentru perioada 01.01.2011-01.01.2014.

Domnul judecător Stoica Ion funcționează la Tribunalului Dâmbovița, instanță în cadrul căreia a fost numit membru în Comisia de evaluare a activității profesionale a judecătorilor, prin Hotărârile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 529 din 19.03.2009 și nr. 882 din 14.10.2010, iar în prezent este desemnat și membru în Colegiul de conducere al Tribunalului Dâmbovița.

Petenta a arătat că acest aspect i-a fost adus la cunoștință și de către președintele tribunalului, judecătorul _____ care i-a comunicat că, judecătorul verificat a reclamat și la el această situație, spunând că ,,

Întrucât judecătorul Stoica Ion a sunat și a treia zi la Judecătoria _____ și nu a găsit-o pe doamna judecător, a renunțat la acest demers.

În luna aprilie a acestui an, cu ocazia evaluării, domnul judecător Stoica Ion a sunat-o pe petentă la serviciu, solicitându-i acesteia să treacă pe la biroul dumnealui, pentru a-i înmâna evaluările colegilor judecători din cadrul Judecătoriei _____ deși

La data de 11.04.2012, doamna judecător _____ s-a deplasat la Tribunalul Dâmbovița, urmare a solicitării telefonice a judecătorului Stoica Ion, pentru ca acesta să îi comunice fișele de evaluare ale judecătorilor din cadrul instanței pe care o conduce.

După ce a primit propria fișă de evaluare de la președintele instanței, a mers în biroul domnului judecător Stoica Ion, membru în Comisia de evaluare constituită la nivelul instanței, pentru a intra în posesia fișelor de evaluare, unde a fost chestionată cu privire la calificativul acordat și, potrivit petentei domnului judecător i-ar fi reproșat că,

Din declarațiile domnilor judecători ascultați în cauză,
președintele tribunalului, - președintele secției penale,
- președintele secției civile, , a rezultat faptul că nici o
persoană nu a fost de față la incidentul desfășurat în biroul judecătorului verificat.

Din declarațiile judecătorilor - președintele secției penale,
reiese că aceștia au văzut-o pe petentă la data de
11.04.2012 Doamna judecător a și
discutat cu petenta la acea dată, aceasta povestindu-i despre faptul că judecătorul verificat

De asemenea, președintelui Tribunalului Dâmbovița i-a fost adus la cunoștință
incidentul de către doamna judecător Nu a intervenit imediat, întrucât
la momentul la care doamna judecător părăsea biroul judecătorului Stoica Ion, se îndrepta
spre sala de judecată împreună cu judecătorul . Întrucât era în perioada
susținerii examenului pentru ocuparea funcțiilor de conducere, a încercat să păstreze
echidistanța asupra cauzei, judecătorul verificat participând la examen pentru ocuparea
aceleiași funcții.

În cuprinsul procesului-verbal al ședinței colegiului de conducere din data de
14.06.2011, de la fila 81 din dosarul Inspecției Judiciare: „

Secția reține că, potrivit dispozițiilor art. 90 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor „relațiile judecătorilor și procurorilor la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună-credință”.

Art. 1 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor stabilește standardele de conduită a acestora, conforme cu onoarea și demnitatea profesiei.

Potrivit art. 11 alin. (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor „Relațiile de familie și sociale ale judecătorilor și procurorilor nu trebuie să influențeze soluțiile pe care le adoptă în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

(3) Judecătorilor și procurorilor le este interzis să intervină pentru soluționarea unor cereri, să pretindă ori să accepte rezolvarea intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal. Imixtiunea în activitatea altor judecători și procurori este interzisă.”

Conform art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor „Judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în funcție și în societate”.

Pe de altă parte, în art. 18 alin. 1 și 2 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor se prevede că „(1) Relațiile judecătorilor și procurorilor în cadrul colectivelor

din care fac parte, trebuie să fie bazate pe respect și bună credință, indiferent de vechimea în profesie și de funcția acestora.

(2) Judecătorii și procurorii nu își pot exprima părerea cu privire la probitatea profesională și morală a colegilor lor”.

În aprecierea existenței unei încălcări a normelor de mai sus trebuie avute în vedere și dispozițiile legale care reglementează dreptul la liberă exprimare, dar și aspectele referitoare la obligația de rezervă ce incumbă judecătorilor.

Dispozițiile art. 30 alin. 1 și 6 din Constituția României prevăd că „libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, scris, imagini, sunete sau alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.

Potrivit „Principiilor fundamentale ale Națiunilor Unite privind independența judecătorilor” adoptate de Congresul al VII-lea al Națiunilor Unite privind prevenirea criminalității și tratamentul infractorilor, desfășurat la Milano și aprobate prin Rezoluțiile Adunării Generale nr. 40/32 din 29.11.1985 și nr. 40/146 din 13.12.198, în art. 8 se reține „În conformitate cu Declarația universală a drepturilor omului, membrii corpului judecătoresc au, ca și ceilalți cetățeni, libertatea de exprimare, convingere, asociere și reuniune, cu condiția ca judecătorii, atunci când își exercită aceste drepturi, să se comporte întotdeauna de așa manieră încât să păstreze demnitatea funcției pe care o dețin, imparțialitatea și independența sistemului judecătoresc.”

Însă, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că o persoană care îndeplinește o funcție publică, a acceptat anumite restricții ale exercițiului libertății de exprimare, restricții care sunt inerente însăși acestei funcții (Hotărârea CEDO din 3 mai 1988 dată în cauza Morissens contra Belgia).

Totodată, s-a considerat legitim ca persoanelor ce exercită funcții publice sau magistraților să li se impună, din cauza statutului lor, o obligație de rezervă, care presupune moderație și reținere în prezentarea opiniilor și a atitudinii adoptate.

Totuși, Secția reține că, potrivit Principiilor de la Bangalore privind conduita judiciară, referitor la etichetă, trebuie să i se recunoască judecătorului, ca oricărui alt cetățean, dreptul la libertatea de exprimare și la libertatea convingerilor, desigur în

contextul unei conduite conforme cu demnitatea funcției judiciare și cu imparțialitatea și independența corpului judiciar.

Atitudinea judecătorului trebuie raportată la un observator rezonabil (persoană de bună-credință, dezinteresată și informată), căruia nu trebuie să i se creeze îndoieli cu privire la probitatea profesională și moralitatea unui coleg.

Față de situația de fapt reținută, în lumina dispozițiilor legale enunțate, Secția reține că starea conflictuală apărută între petentă și domnul judecător Stoica Ion, ca urmare a este inerentă oricăror relații interumane. Amplificarea acestui conflict din cauza personalității a generat un schimb de replici privat între aceștia, fără afectarea demnității domnului Stoica Ion în funcție și în societate.

Totodată, Secția apreciază că reproșul adresat petentei de către domnul Stoica Ion, urmat de

nu pot fi apreciate ca fiind păreri privind probitatea morală a unui coleg.

Cu privire la discuțiile din cadrul ședințelor Colegiului de conducere al instanței din datele de 14 iunie și 5 octombrie 2011, Secția constată că problemele organizatorice de la instanțe pot conduce la discuții aprinse, în condițiile unui volum de muncă ridicat și ale unor dispoziții legale ce se modifică permanent și care necesită o transpunere urgentă în practică. Modalitatea de comunicare a unor persoane cu depășirea, în unele situații, a unui ton formal și prin adresarea unor reproșuri colegilor au ca scop evidențierea unei necesități de a soluționa urgent și în cel mai bun mod orice problemă. O astfel de modalitate de comunicare nu poate fi apreciată însă ca fiind o lipsă de respect față de colegi și nici o depășire a obligației de rezervă impusă magistratului.

Secția apreciază că nu există indicii că domnul judecător Stoica Ion ar fi încălcat dispozițiile art. 11 alin. 2 și 3, art. 17 și art. 18 alin. 1 și 2 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.328/24.08.2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr.815/08.09.2005, prin conduita sa acesta nedepășind limitele unei exprimări interumane colegiale sau obligația de rezervă.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 40 lit. f) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, raportate la dispozițiile art. 36² din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea nr. 326/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 – Constată că nu există indicii privind încălcarea dispozițiilor art.11 alin.(2) și (3), art.17 și art.18 alin.(1) și (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.328/24.08.2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr.815/08.09.2005, de către domnul STOICA ION, judecător la Tribunalul Dâmbovița.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică domnului judecător STOICA ION, din cadrul Tribunalului Dâmbovița, Inspecției Judiciare și Direcției resurse umane și organizare, după rămânerea irevocabilă.

Data în București, la data de 7 noiembrie 2012

Președinte,
Judecător Alina Nicoleta GHICA

